

Davant l'estat d'alarma i el toc de queda

written by Lluita Internacionalista | 28 d'octubre de 2020

Aquest diumenge 25 d'octubre, el govern espanyol de PSOE i Unidas Podemos ha aprovat un segon estat d'alarma que habilita les autonomies per imposar el toc de queda de 22 a 6 hores del matí i altres mesures que atempten contra drets fonamentals.

El govern espanyol, així com els autonòmics amb competències en sanitat, educació, transport, entre altres, segueixen sense prendre les mesures necessàries per fer front a l'emergència sanitària i social i continuen posant per davant els beneficis del capital a la protecció de la vida de la classe treballadora i els sectors populars. I per tapar aquesta nefasta gestió i preparar-se per l'esclat social que vindrà imposen repressió i militarització: tothom sap que el toc de queda no servirà per frenar la propagació de virus, però sí per omplir el carrer de policia i seguir criminalitzant la joventut.

Després de vuit mesos de pandèmia no s'ha reforçat la sanitat pública (com reflecteixen les vagues dels MIR i l'anunci de vaga a la sanitat primària a Catalunya), els seus treballadors estan exhausts, i continua faltant personal. Tampoc s'ha posat en marxa un sistema eficaç de rastreig, no hi ha més mitjans als ambulatoris per tractar els casos menys greus i controlar els contactes propers, ni es van intervenir els centres mèdics privats, ni hi ha més recursos per a la investigació.

Ni tan sols han fet coses tan bàsiques com reduir les aglomeracions en el transport públic. Tampoc hi ha hagut canvis reals en les residències per a gent gran, on les víctimes de la primera onada es compten per milers. Ni s'ha regularitzat la situació de centenars de milers de companys i companyes sense papers que continuen a mercè de la sobreexplotació i amb moltes dificultats per accedir al sistema sanitari.

El resultat és que l'Estat espanyol va ser el país de la Unió Europea on més es va disparar la mortalitat en la primera onada (48.000 morts més que la mitjana dels últims quatre anys) i avui encapçala el rànquing de contagis per 100.000 habitants del continent i és un dels més castigats per la pandèmia a tot el món.

No obstant això, sí que hi ha hagut diners per rescatar empreses per mitjà dels ERTO inclús quan tenien beneficis, alhora que a les empreses que segueixen funcionant no se'ls imposa mesures per evitar el contagi dels i les treballadores.

Vam estar confinats i ara en toc de queda, però si no ens han enviat a casa (en molts casos esperant una ajuda que no s'ha arribat a pagar), hem hagut de seguir anant a la feina en metros i autobusos amuntegats i sense més mesures de protecció que les que ens procurem cadascú. Centenars de milers de treballadors estan ara a l'atur i sense ajudes perquè PSOE i Podemos ni tan sols van complir la promesa de derogar la reforma laboral, quan el que caldria en la situació

actual és prohibir
l'acomiadament.

Tampoc no hi va haver ajudes per compensar els treballadors i els petits negocis, de manera que fos possible fer ús de les quarantenes. Fins i tot s'han reprès els desnonaments en plena pandèmia. No s'ha posat en marxa el permís retribuït per als pares i mares que hagin de cuidar els fills i filles quan aquests s'han de confinar. A les escoles i instituts públics no s'han abaixat les ràtios contractant més professorat per garantir mínimament la distància de seguretat ni tampoc s'ha garantit que es pugui atendre en condicions l'alumnat en cas de confinament d'un grup o tancament d'un centre.

No obstant això, aquest govern tan suposadament progressista no ha escatimat diners en policies i militars per ocupar els carrers. Per això sí que hi ha recursos: per apallissar els joves de Vallecas que reclamaven més sanitat pública, per imposar milers de multes sota la llei immigrants als CIES... PSOE i PODEMOS responen a la crisi sanitària i econòmica amb control i repressió. Com si el virus es frenés a cop de porra.

Ja vam veure sota el primer estat d'alarma com es prohibia el dret a manifestació. Militarització és sinònim de silenci i només recuperant els carrers podrem defensar els nostres drets fonamentals i revertir la nefasta gestió de la pandèmia i de la crisi econòmica global que s'està accelerant cada vegada més.

- Fora l'estat d'alarma i el toc de queda.
- No a la militarització de la pandèmia.

- Més recursos per a la sanitat, l'educació i els serveis socials públics.
- Augment de la freqüència del transport públic per evitar les aglomeracions.
- Prohibició dels acomiadaments. Nacionalització sense indemnització de les empreses que tanquen.

Aquesta crisi no la pagarem els i les treballadores.